ELŐSZÓ

55 év! Ennyi telt el, mióta a szemerkélő esőben elballagtunk Gimnáziumunkból. Hosszú idő! Van, akinek életből adatik ennyi! A mi osztályunk tagjainak többsége pedig megérte az 55 éves érettségi találkozót!

A mi iskolánk emberformáló iskola volt. Tanáraink az életre készítettek fel bennünket, nem is akárhogyan! A tantárgyi ismereteken túl emberi tulajdonságainkat is formálták, alakították. Így alakult ki bennünk nemcsak tanáraink, hanem az egymás iránti segítőkészség, megbecsülés, szeretet. S a mai napig így van. „Emberek" kerültek ki 1949-ben a kisújszállási gimnáziumból, akik közül mindenki a maga szintjén, választott hívatásában, foglalkozásában igyekezett a maximumot nyújtani. Persze meg voltak azért a magunk kis diákcsínytevései, iskolán kívüli programjai, a szép diákszerelmek, amelyek nélkül szegényesebb lenne érzelemvilágunk.

Érettségi találkozóinkat rendszeresen megtartottuk. Mindig voltak olyan osztálytársaink, akik magukra vállalták a szervezéssel járó többletmunkát, hogy létrejöjjenek ezek az oly kedves, meghitt találkozók. Köszönet érte! Miközben oly szívesen hívom segítségül a lelkek megnyitásához a szép emlékeket, nem felejthetjük el a zord realitást. Tanáraink közül már csak ketten vannak életben, osztálytársaink egyharmada is elment oda, ahonnan nincs visszatérés.

A még életben lévő osztálytársak összetartására kiváló alkalom a 2002-ben beindított levelezés, melynek segítségével olyan osztálytársakkal is kapcsolatot tudunk tartani, akiket valamilyen betegség, vagy egyéb ok akadályoz a személyes találkozásban. Köszönet a szervezőknek és lebonyolítóknak!

Ez a kiadvány egy emlékkönyv. Emlék azoknak, akik részesei voltak a gimnáziumi életnek. Azoknak, akiknek jelentett valamit, valami szépet kellemeset, emlékezeteset a Gimnázium 8 éve és az azóta eltelt 55 év. Végső soron magunknak. Fogadjuk szeretettel!

S most, hogy itt vagyunk emberöltőnk alkonyán, a boldogság kék madarával ritkábban találkozunk. Vegyük a vigasztalást Arany János Mindvégig c. verséből:

„S ne hidd, hogy a lantnak Csak hangköre más Még várhat elégszer
Ereje meglankadt Ezzel ha elégszel Dalban vidulás."

ácsjoli

Az idei érettségi találkozónk kettős jubileumot jelent számunkra. Mindenekelőtt az érettségi vizsgánk 55. évfordulóját, egyszersmind éppen a 10. érettségi találkozónkat. Minden valószínűség szerint az utolsót. Osztálytársaink ma még életben lévő többsége is már a 74. életévét tapossa, és mint tudjuk, jó néhányan közülük már komoly egészségi problémával bajlódik. Így ki tudná megjósolni, hányan érhetik meg a 2009. évet, a 60. éves találkozót. S akik meg is fogják érni, aligha fognának már bele egy ilyen találkozó megszervezésébe. A 80. évük közelében, akkor már a mindennapi kisebb-nagyobb teendőik után esténként legfeljebb kényelmes karosszékeikből TV-t néznek, zenét hallgatnak, interneteznek stb, vagy netán kézbe veszik ezt a kis albumot, és ezt lapozgatva felidézik diákkori emlékeiket, az 1940-es évek emlékeit. A háború zavaros éveit szerencsésen túlélve be tudtuk fejezni gimnáziumi tanulmányainkat, 1949-ben leérettségizhettünk. Az azóta eltelt évtizedekben iskola-városunk nagyot változott. Épületek megsemmisültek vagy teljesen átépültek. Kisújszállás akkori képe sokban átalakult. A mi diákéveink emlékei azonban megmaradtak emlékezetünkben. Nagyon jó volna ezért, ha ezt a találkozót éppen ezeknek a személyes emlékeknek a felidézésére szentelnénk. Volt osztálytársaink 2/3-a még ma is az élők sorában van. Aki csak teheti, jöjjön el erre a számunkra oly fontos találkozóra. Elevenítsétek fel szunnyadó emlékeiteket! Meséljetek mindnyájunk örömére ezekről!

Ez a remek album éppen ezt a célt kívánja szolgálni. Közel két éves munkával, utazásokkal és levelezés útján megszerzett nagy mennyiségű fénykép, képeslap és különböző egyéb dokumentum anyagot foglal össze, ami sok-sok elhalványult emlék felidézését jelentheti. Az elfakult, szakadozott fényképek, képeslapok fáradságos, sok időt igénylő, számítógépes rekonstrukcióval felújított anyaga igyekszik az eredetit megközelítő minőségben tanáraink, osztálytársaink valamint a korabeli városrészek egykor készült képeit bemutatni.

Végül, amennyiben ez az album akár csak egy-egy emléket is felidéz bárkiben is a találkozón, a célját elérte, a belefektetett munkát máris megérte. Az album szerkesztői munkájáért, az egyes oldalak megkomponálásáért, a szép színes technikával történt kivitelezésért hálás köszönetünket fejezzük ki.

lévaypali